

Sedmibolestné Panny Marie

Neposkvrněná Panna svým *Staiť se* nejenom že pojala do svého srdce moře blaženosti, ale také moře bolesti a utrpení. Vždyť věděla, že Syn Boží, jenž se uhostil pod jejím srdcem, bude umučen za svůj lid. Se Synem trpěla i Matka. Každý nový den jí jasněji připomínal, jakých muk jednou zakusí. Nesla je dobrovolně a oddána do vůle Boží. Jaké neskonale víry a pokorné poslušnosti byla, že se nevrhla na katany svého Syna, jak by to učinila každá světská matka! U kříže stála a vypila se svým Synem kalich utrpení až na dno. Tím spolupůsobila při našem vykoupení a právě v tomto nejbolestnějším okamžiku si zasloužila, aby Synem Božím byla prohlášena za Matku veškerého pokolení lidského. Tehdy se uskutečnilo proroctví Simeonovo: *Tvou duši pronikne meč!* Není matky, není člověka, jenž by byl kdy více trpěl než tato panenská Matka! Ale právě proto můžeme a máme se k ní utíkat ve všech svých bolestech, neboť zná jejich hořkost a její dobrotivé srdce dovede nám dát útechy. Epištola: Slova dnešní *Epištoly* promluvil Osiáš k hrdince Juditě, která s nasazením vlastního života usmrtila Holoferna, jenž zpupně škodil jejímu lidu. Judita je předobrazem Panny Marie, která za spásu lidstva obětovala vlastního Syna a tím přemohla úhlavního nepřítele lidí – Satana. Evangelium: Několika málo slovy načrtává dnešní *Evangelium* dojemný obraz: nečistší z žen pod křížem svého Syna. Kristus odevzdává nás v osobě sv. Jana za dítky Marii Panně a nám všem Ji dává za Matku. S jakou tedy nesmírnou důvěrou se musíme k ní obracet!

INTROITUS (*Joann. 19, 25*) VSTUP (*Jan 19, 25*) Stály u Stabant juxta Crucem Jesu kříže Ježíšova jeho Matka, Mater ejus, et soror Matris e- sestra Matky jeho Marie Kle- jus, María Cléophæ, et Saló- ofášova, Salome a Maria Ma- me, et María Magdaléne.V. gdalena. (*Ib. 26-27*) Múlier, ecce fílius V. (*Tamt. 26-27*) Ženo, hle syn tuus: dixit Jesus; ad discípulu- tvůj, řekl Ježíš; učedníkovi lum autem: Ecce Mater tua. pak: Hle, matka tvá! V. Sláva V. Glória Patri, et Fílio. Otcí i Synu i Duchu Svatému.

ORATIO - Deus, in cujus MODLITBA - Bože, při jehož passióne, secúndum Simeón- umučení podle proroctví nis prophetiám, dulcíssimam Simeonova nejsladší duši ánimam gloriósæ Vírginis et přeslavné Panny a Matky Matris Maríæ dolóris gládi- Marie pronikl meč bolesti, us pertransívit: concéde pro- popřej milostivě, abychom,

Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua.

OFFERTORIUM – Recordáre, Virgo, Mater Dei, dum steteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona, et ut avértat indignatióem suam a nobis.

SECRETA – Offérimus tibi preces et hóstias, Dómine Jesu Christe, humíliter supplicánte: ut, qui Transfixiónem dulcíssimi spíritus beátæ Maríæ, Matris tuæ, précibus recensémus; suo, suorúmque sub Cruce Sanctórum consórtium multiplicáto piíssimo intervéntu, méritis mortis tuæ, méritum cum beátis habeámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Připomínka sv. Nikomeda, Mučedníka:
SECRETA – Súscipe, Dómine,

Ježíšova jeho Matka a sestra Matky jeho Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy Ježíš uzřev Matku a toho učedníka, kterého miloval, an tu stojí, řekl Matce své: Ženo, hle, syn tvůj. Nato řekl učedníkovi: Hle, Matka tvá. A od té chvíle přijal ji ten učedník k sobě. *Říká se Věřím.*

OBĚTOVÁNÍ – Pomni, Panno, Matko Boží, až budeš státi před tváří Páně, aby ses přimlouvala za nás a aby odvrátil svůj hněv od nás.

TICHÁ MODLITBA – Přinášíme ti modlitby a oběti, Pane Ježíši Kriste, pokorně prosíce, abychom, kteřížto vzpomínáme na modlitbách Probodení nejsladší duše blahoslavené Marie, Matky tvé, na mnohónásobnou nejdobrotivější přimluvu její a Svatých, s ní pod Křížem sdružených, měli pro zásluhy smrti tvé s blaženými odměnu: Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem.

TICHÁ MODLITBA – Přijmi,

Dei nostri.

GRADUALE – Dolorósa et lacrimábilis es, Virgo María, stans juxta Crucem Dómini Jesu, Fílii tui, Redemptóris. V. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc crucis fert supplícium, auctor vitæ factus homo.

Allelúja, allelúja. V. Stabat sancta Maríá, cæli Regína, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allelúja.

Tato něžná Sekvence pochází pravděpodobně od Františka Jacopone da Todi († 1306).

SEQUENTIA – Stabat Mater dolorósa juxta Crucem lacrimósa, dum pendebat Fílius.

Cujus ánimam geméntem, contristátam et doléntem pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta fuit illa benedícta Mater Unigéniti!

Quæ mærébat et dolébat, pia Mater, dum vidébat nati pcena ínclyti.

jem Boha našeho.

STUPŇOVÝ ZPĚV – Bolestná a usazená jsi, Panno Maria, stojící u kříže Pána Ježíše, Syna tvého, Vykupitele. V. Panno, Boží Rodičko, ten, jehož celý svět nemůže obsáhnouti, nese tuto pokutu Kříže, vtělený původce života.

Aleluja, aleluja. V. V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

SEKVENCE – Stojí Matka zarmoucená, slzy prolévá a sténá u Kříže, kde Syn jí pněl.

Její duši bědující, plnou smutku, bolestící, pronik, meč a v hrudi tkvěl.

Kterak sklácena je Panna, jak je smutná pozehaná, která Boží Matkou jest!

Jak jen lkala, naříkala, Rodička když nazírala na slavného Syna trest!

Quis est homo, qui non fleret, Matrem Christi si vidéret in tanto supplício?	Kdož by mohl neplakati, kdyby viděl Krista Máti v tomto ponížení zlém!	donec ego víxero.	dokud budu žítí jen!
Quis non posset contristári, Christi Matrem contemplári doléntem cum Fílio.	Komu srdce nerozdírá, na Matku když Boží zírá, kterak truchlí se Synem!	Juxta Crucem tecum stare, et me tibi sociáre in planctu desidero.	Dej mi místo vedle Kříže, společensví svojí tíže, dej, ať sdílím bol a sten!
Pro peccátis suæ gentis vidit Jesum in torméntis et flagéllis súbditum.	Pro hřích z rodu svého lidí Syna na mučidlech vidí, vidí metly, přival ran.	Virgo vírginum præclára, mihi jam nos sis amára: fac me tecum plángere.	Panno Panen, v celém žití nemáš mi již trpkou býti, se mnou, Matko, sdílej pláč!
Vidit suum dulcem Natum moriéndo desolátum, dum emísit spíritum.	Zří jej zmítat oko Matky, zří, jak opuštěn Syn sladký, zří, jak pustil duši Pán.	Fac, ut portem Christi mor- tem, passiónis fac consórtem et plagas recólere.	Dej, bych snesl, Pán že klesl, k účastenství muk se vznesl, sčítat rány – dáti rač,
Eja, Mater, fons amóris, me sentíre vim dolóris fac, ut tecum lúgeam.	Eja, Matko, lásky zdroji, dej mi cítit bolest svoji, dej, bych s tebou zaplakal!	Fac me plagis vulnerári, fac me Cruce inebriári et cruóre Fílii.	bych byl ranou Syna zraněn, Křížem opojen a chráněn, krví Syna očištěn.
Fac, ut árdeat cor meum in amándo Christum Deum, ut sibi compláceam.	Dej, by srdce moje plálo, dej, by Boha milovali, bych si Krista oblíbil!	Flammis ne urar succénsus, per te, Virgo, sim defénsus in die judícii.	Zbaven věčných žárů trudu, skrze tebe chráněn budu, Matko Páně, v soudný den!
Sancta Mater, istud agas, Crucifíxi fige plagas cordi meo válide.	Prosím o to, Matko milá, bys mi rány v srdce vryla, dej, by můj byl Kristův Kříž,	Christe, cum sit hinc exíre, da per Matrem me veníre ad palmam victóriæ.	Až mi bude odtud jítí, Kriste, rač mi udělití Matkou palmu vítěznou!
Tui Nati vulneráti, tam dignáti pro me pati, pœnas mecum dívide.	každá rána, jež mu dána! Muka Pána požehnaná se mnou, Matko, rozdělí!	Quando corpus moriétur fac, ut ánimæ donétur Paradísi glória. Amen.	Tělo bude umíratí, duši mé pak račíž dáti slávu Ráje blaženou! Amen.
Fac me tecum pie flere, Curcifíxo condolére,	Dej mi s tebou slzy líti, se Synem dej soustrast míti,	EVANGELIUM † Sequéntia sacnti Evangélii secúndum Joánnem (19, 25-27). In illo témpore: Stabant juxta	EVANGELIUM † Pokračová- ní sv. Evangelia podle Jana (19, 25-27). Za onoho času stály u Kříže